

Acerca de este libro

Esta es una copia digital de un libro que, durante generaciones, se ha conservado en las estanterías de una biblioteca, hasta que Google ha decidido escanearlo como parte de un proyecto que pretende que sea posible descubrir en línea libros de todo el mundo.

Ha sobrevivido tantos años como para que los derechos de autor hayan expirado y el libro pase a ser de dominio público. El que un libro sea de dominio público significa que nunca ha estado protegido por derechos de autor, o bien que el período legal de estos derechos ya ha expirado. Es posible que una misma obra sea de dominio público en unos países y, sin embargo, no lo sea en otros. Los libros de dominio público son nuestras puertas hacia el pasado, suponen un patrimonio histórico, cultural y de conocimientos que, a menudo, resulta difícil de descubrir.

Todas las anotaciones, marcas y otras señales en los márgenes que estén presentes en el volumen original aparecerán también en este archivo como testimonio del largo viaje que el libro ha recorrido desde el editor hasta la biblioteca y, finalmente, hasta usted.

Normas de uso

Google se enorgullece de poder colaborar con distintas bibliotecas para digitalizar los materiales de dominio público a fin de hacerlos accesibles a todo el mundo. Los libros de dominio público son patrimonio de todos, nosotros somos sus humildes guardianes. No obstante, se trata de un trabajo caro. Por este motivo, y para poder ofrecer este recurso, hemos tomado medidas para evitar que se produzca un abuso por parte de terceros con fines comerciales, y hemos incluido restricciones técnicas sobre las solicitudes automatizadas.

Asimismo, le pedimos que:

- + *Haga un uso exclusivamente no comercial de estos archivos* Hemos diseñado la Búsqueda de libros de Google para el uso de particulares; como tal, le pedimos que utilice estos archivos con fines personales, y no comerciales.
- + *No envíe solicitudes automatizadas* Por favor, no envíe solicitudes automatizadas de ningún tipo al sistema de Google. Si está llevando a cabo una investigación sobre traducción automática, reconocimiento óptico de caracteres u otros campos para los que resulte útil disfrutar de acceso a una gran cantidad de texto, por favor, envíenos un mensaje. Fomentamos el uso de materiales de dominio público con estos propósitos y seguro que podremos ayudarle.
- + *Conserve la atribución* La filigrana de Google que verá en todos los archivos es fundamental para informar a los usuarios sobre este proyecto y ayudarles a encontrar materiales adicionales en la Búsqueda de libros de Google. Por favor, no la elimine.
- + *Manténgase siempre dentro de la legalidad* Sea cual sea el uso que haga de estos materiales, recuerde que es responsable de asegurarse de que todo lo que hace es legal. No dé por sentado que, por el hecho de que una obra se considere de dominio público para los usuarios de los Estados Unidos, lo será también para los usuarios de otros países. La legislación sobre derechos de autor varía de un país a otro, y no podemos facilitar información sobre si está permitido un uso específico de algún libro. Por favor, no suponga que la aparición de un libro en nuestro programa significa que se puede utilizar de igual manera en todo el mundo. La responsabilidad ante la infracción de los derechos de autor puede ser muy grave.

Acerca de la Búsqueda de libros de Google

El objetivo de Google consiste en organizar información procedente de todo el mundo y hacerla accesible y útil de forma universal. El programa de Búsqueda de libros de Google ayuda a los lectores a descubrir los libros de todo el mundo a la vez que ayuda a autores y editores a llegar a nuevas audiencias. Podrá realizar búsquedas en el texto completo de este libro en la web, en la página <http://books.google.com>

This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google™ books

<https://books.google.com>

49. N. 3593. (6.)
CHRISTIANUS THOMASIVS,

Jctus, Confil. Elect. Brandenb. Prof.

Publ. Univerf. Frider. & Facult.

Jurid. Senior.

ad Lectiones cursorias

super tit. ff. de dolo malo

die 11. & 12. Sept. hora pomer. I.

& *Disputationem inauguralem*

DE

JURE PRINCIPIS

CIRCA ADIAPHORA

d. 13. ejusd. mensis Horis Ante- & Pomerid.

à

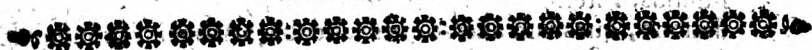
DN. ENNONE RUDOLPHO Brenneysen/

Efena-Frifio

J. U. Candidato

habendas

decenter invitat.

HALÆ,

Typis CHRISTOPHORI SALFELDII, REGIM.

ELECT. BRANDENB. Typogr.

Vere quidem & pie Augustana Confessio docet; *Evangelicum non abolere aut dissipare Politiam, sed de eo tamen dolendum, quod in praxi, etiam apud nos, homines eam veritatem ita se percipere actionibus suis declarent, ac si omnes in Republica sine ulla mutatione manere possint in eo statu, in quo fuerint antea.* Hi rectè non reputant, quod eodem loco Confessio laudata statuatur, *Evangelium tradere justitiam internam cordis.* Et hac quidem justitia carent omnes homines in Republica, cujuscunque status, Politici Ecclesiastici aut Oeconomici sint, si Respublica careat Evangelio, adeoque, cum actiones externæ testentur de interna dispositione cordis, necesse est, ut & hæ in ista Evangelii carentia longe aliter se habeant, atque actiones externæ Christianorum justitia illa cordis gaudentium. Quare etsi Evangelium non aboleat Politiam, necesse tamen est, ut propter dicta valde alterare eam debeat, & ut hujus alterationis fructus etiam in externis sive hominum actionibus, sive etiam ipsorum statuum affectionibus appareant. Quod ipsum vel ex statu *Academiarum* patet. Originem illæ haud dubie debent Papatui in crassissimis tenebris constituto & Evangelii luce privato, quo pacto totus fere *Academiarum* nexus, in externis etiam, signa AntiChristianismi aut Paganismi præferbat, legibus aut moribus stabilita, tanquam ad decus, ordinem & splendorem *Academiarum* pertinentia. Debebant adeo post reformationem & isti novi *Academiarum*, tam communes, quam particulares singularum facultatum, aut etiam docentibus vel discensibus proprii emendari, & sic *Academiæ* per lucem Evangelii maxime alterari. Sed debebant Quam negligenter enim id præstitum fuerit, alibi subinde monuimus. Interim non dissimulandum, etiam in illa negligenti emendatione, quasdam alterationes laudabiles *Academiæ* contigisse, & ita eo respectu partim *aliam faciem Academiarum* hodie esse, *ae olim fuerat* ante reformationem; partim *Academiæ Protestantium*, minimum quasdam, alteratione illa, notabilem differentiam ab *Academiæ Catholicorum statum* præ se ferre. Reperit reformatio abrogationem *Pennalisimi*, nec de ea cogitatum fuisset à Catholicis,

cis, nisi doctores Evangelici ejus turpitudinem scriptis feriis
 offendissent. Peperit Evangelium abrogationem scurrilium, in
Depositione Beanorum antea ulitatarum, nugarum, in quibusdam
 Protestantium & potissimum Reformatorum Principum Acadē-
 miis, quamvis & nonnullæ, ac forte pleræque Academiarum
 Lutheranarum istud cacoëthes abrogaverint, etsi nec diffidendum
 sed dolendum sit, in quibusdam Lutheranis Acadēmiis, non so-
 lum scurras, ejusmodi adhuc publico salario sustentari, sed &
 tanquam ad splendorem ac decus Academiarum pertineret, pro
 impio illo ritu pugnari, in tantum, ut meminerim, alicubi in-
 quisionem decretam fuisse contra Magistratum, oppositione publica
 in actu disputatorio, depositione, has ad ineptas Christianos
 non decentes referentem. Alia omitto. In specie *Jurisprudentiam*
 quod attinet, ante reformationem absolvebatur Jurisprudentia
 finibus duorum librorum misere coherentium, Juris Justinianei
 & Canonici, distincta vero & accurata cura *Juris naturalis, publici,*
aut Ecclesiastici ignorabatur. Si quis enim vel vulgatissimum
 juris naturæ Principium proferret, non valebat, nisi, si Philoso-
 phus esset, Aristotelis, aut si Jctus, Justiniani auctoritate id sta-
 biliret. Inquisitionibus vero Juris publici usque ad tempora
 Myleri nb Ehrenbach ubique leges Justiniani, item Bartoli, Baldi,
 Jafonis &c. autoritas, utramque faciebant paginam. In jure de-
 mique Ecclesiastico ultra Jus Canonicum sapere nemini permis-
 sum erat. Sed post reformationem quantā alterario secuta sit, ut
 ortas Professiones Juris Naturæ & Juris publici taceam, scripta
 Protestantium Jctorum & Polyhistorum, in Jure Naturæ Grotii,
 Pufendorffii, &c. in jure publico, Monzambani, Rhetii, Kulpi-
 sii, Svederi &c. in Jure Ecclesiastico Carpzo vii, Brunnemanni,
 Schilteri &c. & longe aliter ac olim in multis Academiis Protestan-
 tium florentia Juris Naturæ, publici, & Ecclesiastici studia osten-
 dunt. Quem florem etsi admirentur subinde cordatiores in Aca-
 demia, tamen licentiam similia ibidem
 Hinc dependet alia alteratio titulos &
 Doctorum juris respiciens. Dicuntur
 atque Doctores utrobique, sed non
 lone. In Academiis statuum Catho-
 lico

<36700566780014

<36700566780014

Bayer. Staatsbibliothek

Vere quidem & pie Augustana Confessio docet; *Evangelicum non abolere aut dissipare Politiam, sed de eo tamen dolendum, quod in praxi, etiam apud nos, homines eam veritatem ita se percipere actionibus suis declarent, ac si omnes in Republica sine ulla mutatione manere possint in eo statu, in quo fuerint antea. Hi recte non reputant, quod eodem loco Confessio laudata statuatur, Evangelium tradere justitiam internam cordis.* Et hac quidem justitia carent omnes homines in Republica, cujuscunque status, Politici Ecclesiastici aut Oeconomici sint, si Republica careat Evangelio, adeoque, cum actiones externæ testentur de interna dispositione cordis, necesse est, ut & hæc in ista Evangelii carentia longe aliter se habeant, atque actiones externæ Christianorum justitia illa cordis gaudentium. Quare etsi Evangelium non aboleat Politiam, necesse tamen est, ut propter dicta valde alterare eam debeat, & ut hujus alterationis fructus, etiam in externis sive hominum actionibus, sive etiam ipsorum statuum affectionibus appareant. Quod ipsum vel ex statu *Academiarum* patet. Originem illæ haud dubie debent Papatui in crassissimis tenebris constituto & Evangelii luce privato, quo pacto totus fere *Academiarum* nexus, in externis etiam, signa Antichristianismi aut Paganismi præferbat, legibus aut moribus stabilita, tantquam ad decus, ordinem & splendorem *Academiarum* pertinentia. Debent adeo post reformationem & isti navi *Academiarum*, tam communes, quam particulares singularum facultatum, aut etiam docentibus vel discensibus proprii emendari, & sic *Academiarum* per lucem Evangelii maxime alterari. Sed debebant *Quam* negligenter enim id præstitum fuerit, alibi subinde monuimus. Interim non dissitendum, etiam in illa negligenti emendatione, quasdam alterationes laudatas & ita eo respectu partim *aliam faciem olim fuerat* ante reformationem, partim minimum quasdam, alteratione illa *ab Academia Catholicorum statim præ abrogationem Penultimi*, nec de ea c

cis, nisi doctores Evangelici ejus turpitudinem scriptis feriis
offendissent. Peperit Evangelium abrogationem scurrilium, in
Depositione Beanorum antea utilitarum, nugarum, in quibusdam
Protestantium & potissimum Reformatorum Principum Acadē-
miis, quamvis & nonnullæ, ac forte pleræque Academiarum
Lutheranarum istud cacoëthes abrogaverint, etsi nec diffidendum
sed dolendum sit, in quibusdam Lutheranis Acadēmiis, non so-
lum scurras, ejusmodi adhuc publico salario sustentari, sed &
tandem ad splendorem ac decus Academiarum pertineret, pro
impio illo ritu pugnari, in tantum, ut meminerim, alicubi in-
quisitionem decretam fuisse contra Magistratum, oppositione publica
in actu disputatorio, depositione, has ad ineptas Christianos
non decentes referentem. Alia omitto. In specie *Jurisprudentiam*
quod attinet, ante reformationem absolvebatur Jurisprudentia
finibus duorum librorum misere coherentium, Juris Justinianæ
& Canonici, distincta vero & accurata cura *Juris naturalis, publici,*
aut Ecclesiastici ignorabatur. Si quis enim vel vulgatissimum
juris naturæ Principium proferret, non valebat, nisi, si Philoso-
phus esset, Aristotelis, aut si Jctus, Justiniani auctoritate id sta-
biliret. Inquisitionibus vero Juris publici usque ad tempora
Myleri nb Ehrenbach ubique leges Justiniani, item Bartoli, Baldi,
Jafonis &c. auctoritas, utramque faciebant paginam. In jure de-
nique Ecclesiastico ultra Jus Canonicum sapere nemini permis-
sum erat. Sed post reformationem quantā alterario secuta sit, ut
ortas Professiones Juris Naturæ & Juris publici taceam, scripta
Protestantium Jctorum & Polyhistorum, in Jure Naturæ Grotii,
Pufendorffii, &c. in jure publico, Monzambani, Rhetii, Kulp-
ffii, Svederi &c. in Jure Ecclesiastico Carpzovii, Brunnemanni,
Schilteri &c. & longe aliter ac olim in multis Acadēmiis Protestan-
tium florentia Juris Naturæ, publici, & Ecclesiastici studia osten-
dunt. Quem florem etsi admirentur subinde cordatiores in Aca-
dēmiis Catholicorum statuum, tamen licentiam similia ibidem
tentandi nondum habent. Hinc dependet alia alteratio titulos &
privilegia Candidatorum & Doctorum juris respiciens. Dicun-
tur *Juris utriusque* Candidati Doctores utrobique, sed non
utrobique æquali significatione. In Acadēmiis statuum Catho-
lico

horum, ut olim, ita nunc creantur Doctores Juris *Justiniani & Canonici*. Hoc est illud *jus utrumque* cancellis, ut diximus, horum duorum librorum inclusum; Jus enim Naturæ & Publicum, cujus nobilissima species Jus Ecclesiasticum est, cum ibi non doceatur, quomodo horum jurium Doctores creare conveniens esset? Nos vero, cum ista ex indultis Principum Protestantium per gratiam Dei, doceamus, non solum Juris Justiniani & Canonici, sed & Juris Naturæ, Juris Germanici publici & privati, & Juris Ecclesiastici Doctores & Candidatos creare possumus. Possent adeo Doctores nostri titulo *Doctorum Juris quadruplicis*, aut ultra superbire: Sed in titulo faciles sumus, postquam re gaudeamus. Illud tamen sponte sequitur, illud *Juris utriusque* ob dicta longe aliter esse exponendum, quam apud Catholicos. Scilicet Jurisprudentia omnis in laxiori suo ambitu duas species habet, Jurisprudentiam divinam & humanam; tot enim alibi ostendimus esse species Jurisprudentiæ, quot sunt species legum. Non commodus adeo titulum nostrorum Doctorum explicare possumus quam quod creemus *Doctores Juris divini & humani*, i. e. naturalis & positivi, Romani, & Germanici, publici & privati. Porro docet quam maxime Evangelium, de seipso non magnifice adeo sentire, sed potius *se contemnere*. Initium à contemtu hoc omnis vera sapientia sumit, sine eo autem omnis eruditio summa stultitia est. Parere hæc doctrina magnam alterationem debet in Academiis. Alligarunt principia AntiChristi sapientiam suam ab Academiis, in tantum, ut, quemadmodum extra gremium Ecclesiæ Romanæ multam salutem esse persuadere velint inveniri posse sapientiam. Tenuit hoc falsum etiam Protestantium Academiis diu post reformationem. Quantæ enim turbæ pro reputatione Academica fuerint excitatæ, postquam Thologus Hamburgensis Balthaf. Schappius in tractatu quodam mentionem iniecerat, *sapientiam etiam extra Academiis inveniri*, scripta ab utraque parte stilo parum decenti elaborata ostendunt. Et multa, fatore, suberant causæ, quas interesse ambitionis & avaritiæ suggereretur, impediendi, ne Laicis veritas ista persuaderetur, quas in præsentem recensere instituti ratio non permittit. Interim nostris temporibus fere persuasi sunt cordatiore inter Protestan-

estantes, partim rationibus, partim experientia, extra Academia-
mias etiam sapientiam addisci posse. Provocaverat Schuppius,
ni fallor, ad exempla civitatum magnarum, abundantia civium
honoratislimorum varii status gaudentium. Haud dubie cra-
brones magis iritasset, si statuisset, in scholis minoribus quam
Academiarum sunt, v. g. *Gymnasii, posse ad aequalem eruditionem atque
in Academia ipsi perveniri.* Et tamen hæc quoque veritas facile ab
Academiis doctrina Evangelica alteratis admittetur: Quod si
quis forte de ea dubitare velit, exemplo v. g. illustris *Gymnasii
Bremenfis*, & quem illud ad nos transmisit, Nobilissimi & Claris-
simi Domini ENNONIS RUDOLPHI *Brenneysen / Escha. Fri-
si*, cujus gratia scriptionem hanc suscepimus, refutari posset. Na-
tus est is die 27. Septembr. anno 1670. & à Parentibus optimis,
Patre quidem Dn. CAROLO JOHANNE LUDOVICO
Brenneysen / Jcto & Consule urbis patriæ, Matre vero Fœmina
integerrima TENCKE *Schlechts* statim à pueritia studiis desti-
natus, missus est in ludum literarium, urbis patriæ, ibique rudi-
menta literarum hausit, donec patre anno 1682. mortuo, jussu
matris ann. 1685. se Nordam, municipium Frisæ, transferret,
ubi fideli informatione Viri Consultissimi & Amplissimi, Dn. *Jo-
hannis Schnellii*, J. U. D. & Rectoris Scholæ Nordamæ meritisimi
per biennium, usus. Est aliquid extraordinarium, certe apud
nos, Juris Doctores fungi officio Rectorum Scholæ. Non mi-
rum adeo, quod noster in juventute præceptorem talem extra-
ordinarium nactus, extraordinarios quoque profectus in ponen-
dis fundamentis futuro Juris studioso necessariis fecerit, quibus
jactis consensu Matris anno 1687. Bremam profectus, altiora illa
studia in illustri Gymnasio Bremensi incepit. Et primo quidem
animum ad jus naturæ ductu Viri admodum Reverendi Dn. *Ca-
sparia Buffingii*, tum temporis Regis, quæ Bremæ est, Scholæ Sve-
cicæ Conrectoris, jam Hamburgi Ministri Verbi divini applicuit,
cujus principiis aliquatenus haustus, jus Civile aggressus, Insti-
tutiones ex ore Viri Excellentissimi & Consultissimi Dn. *Johannis
à Rbeden*, tum Senioris in illustri Gymnasio Professoris Juris, au-
divit, sub cujus præsidio publicæ quoque disputavit super *decade
centrovorharum Juridicarum.* Hoc vero in numerum amplissimi

) 3.

Ordi.

Ordinis Senatorii relato, & ita professioni juridicæ subtracto, præceptorem sibi selegit Virum Excellentissimum & Consultissimum *Dn. Conradum Iken*, J. U. D. & Professore institutionum, ipsiusque lectiones quæ publicas, quæ privatas, præsertim ad *Lauterbachii Compendium Pandectarum* habitas diligenter frequentavit, & ita sub hoc ductore aliqualem Studiorum fiduciam nactus anno 1692. *disputationem de Pœnitentiâ in Contractibus invidiis* conscripsit, & publice defendit, atque postea opponendo etiam vires ingenii tentavit, ac ea occasione Viri Excell. & Consult. *Dn. Eberhardi Schweltingii*, J. U. D. & moralium Professoris singularem erga se humanitatem & benevolentiam expertus est, cujus commemorationem absque ingratitude nota omittere se non potuisse, juste censuit. Ab his præceptoribus suis Bremensibus ita non preparatus solum, sed & politus in Juris studio, tandem anno 1693. ad nostram Academiam, ut studiis suis maturitatem & gravitatem adderet, profectus est. Hic vero diligentia ejus & aptitudo diu in obscuro latere non potuit. Vix enim huc venerat, cum in publica disputatione invitato à me, pro more, auditorio, extra ordinem, venia petita super thesibus Juridicis ad disputandum propositis mecum conferret, & toti auditorio non solum eruditionem suam in jure singularem, sed & artificium in disputando & modestiam pariter non vulgarem in isto exercitio conspicendam daret. Oriebatur mox ex curiositate consuetus susurrus. Hic vero unde? Ex qua Academia doctrinam hanc ad nos ut tulit? Audito vero responso, quod ex Gymnasio Bremensi venerit, didicimus, etiam Gymnasia posse eruditos reddere, in facultatibus superioribus, & Doctores tales ob talem Discipulum tacita veneratione profecti sumus. Ita ergo & mihi innotuit, & cum in conversatione deprehenderem animum, discendi, & qui fons omnis doctrinæ est, navos proprios emendandi cupidum, amicitiam meam atque amorem jure suo consecutus est. Nam jam tota Facultas nostra & ejus illustre caput, illum amore suo non indignum judicaverat. Vixit, cum hic fuit, modeste & diligenter, & si consuetum esset, talia commemorare, adderem, incepit & semitam Christianæ Vitæ per gratiam divinam calcare. Sed postulat jam quidem hæc

pagina commemorationem diligentia. *Audivit Illustrem Domi-
nam Strykiam; Magnificum b. t. Universitatis nostrae Prorectorem;* pu-
blice Cautelas Testamentorum, Auream Bullam, Instrumentum
paci & jus Canonicum explicantem, privatim vero ad Brunne-
manni paratitia & jus Feudale commentantem. Interfuit &
honoratissimorum Dominorum Collegarum lectionibus publicis,
quoties alia occupationes id permitterent. Denique & ego sin-
gularem ejus diligentiam & attentionem in scholis privatis pari-
ter atque publicis; ad Senecam de Ira, Pufendorffium de Ha-
bitu religionis; Institutiones Justinianeas, Prudentiam cogno-
scendi se ipsum, Historiam Ecclesiasticam, fundamenta Causa-
rum Matrimonialium, Historiam Juris, Ordinationem Proces-
sus Magdeburgicam, Institutiones Jurisprudentiae divinae, Mon-
zambanum, Titulos lib. 1. Cod. de Jure circa sacra; & Historiam
Germaniae, bona fide attestari possum. Placuit etiam, ut sub
Praesidio meo anno 93. cum celeberrimi Autoris de ratione Sta-
tus dissertationes publice repeterem, iisque quaestiones singula-
res adjungerem, in defensione dissertationes 3. & 4. & adjunctae
quaestiones; *An Imperator Wenceslaus legaliter sit depositus & cuius
vitiis contaminatus, ut vulga creditur?* publicum studiorum suorum
specimen prioribus adderet, & vires suas docendo privatim, in-
dulgenti Facultate nostra; tentaret. Atque adeo, ut majorem
occasionem & licentiam nancisceretur, doctrina sua inserviendi
proximo, ante paucos menses sub Decanatu tum meo ab Inclita
Facultate nostra admissionem ad honores Juridicos & consueti
examina submisit, qualem eum jam descripsi. Scilicet talem,
qualem etiam in *disputatione inaugurati de Jure Principis circa adia-
phora d. 13. Septembris.* & in *lectionibus praeparatoriis duabus d. 11. & 12.
Septembris. Hora pomeridiana prima* se, Deo stante, publice iis, qui-
cunque audire voluerint, exhibiturus est; Contenta & metho-
dicum disputationis ipsa typis expressa loquitur. *Materiam autem
lectionum preliminarium duarum* elegit commentationem brevi &
succincto discursu expediendam *ad titulum ff. de dolo malo*, in
qua ostendet; 1. quaestioem de nomine actionis & ejus gene-
re &c. jure Justiniano vanam esse & inanem propter *l. 1. C. de
formul.*

formul. sublat. 2. Definitionem Tribonianeam actionis in Institutionibus juri veteri Romano non quadrare: 3. Jus actionum non esse diversum & separatum à jure personarum & rerum ex definitione ipsius Triboniani, 4. & inde graviter errasse Tribonianum, quod quaestiones illas de actione competente ex veteribus JCtis absque judicio Pandectis inseruerit: 5. Quomodo principia dicta ad actionem de dolo applicanda sint, & ejus origo ex jure veteri Romano deducenda: 6. Falsam esse distinctionem inter dolum causam dantem & incidentem, etiam de jure Romano; 7. item inter dolum causam dantem ipsi contractui & fidei habitæ de pretio: 8. Dominium non transferri ex contractu, cui dolus alterius ansam dederit: 9. Exceptionem doli mali competere etiam contra cessionarium: 10. Differentiam actionum bonæ fidei & stricti juris apud nos cessare, imò probabiliter jam tempore Justiniani cessasse, 11. & sic consequenter Titulum ff. de dolo malo, quatenus Juris Romani est, in Germania nullum habere possum, 12. ut & quaestionem illam an obligatio ipso jure extingvatur, an ope exceptionis? præprimis cum valde contorta hac parte sit applicatio Pragmaticorum vulgarium; Denique 13. obiter quasi & occasione *l. ii. §. 1. b. t.* jus Romanum nimis favere personis in dignitate constitutis, ex antiqua Ratione Status Romani, artibus Patrum ad opprimendam plebem & sub jure redigendam disposita &c. His vero actibus ut Magnificus Academiæ Pro-Rector, Illustrissimi & Illustres Universitatis nostræ, respectivè Mæcenates & Cives, Excellentissimi omnium Facultatum Professores, cæterique hujus urbis Procures atque Collegii nostri Patroni & Fautores præsentia suâ interesse, vel etiam, si libuerit, collatione amica atque honorifica vires Candidati Clarissimi tentare velint, decenter atque amanter rogo, præsentiam ultroneam Florentissimæ Juventutis, pro eo, quo nos mutatio prosequimur amore, certo mihi pollicitus,

P. P. sub Sigillo Facultatis, d. 8. Septembr. 1695.

am actionis in In-
are : 3. Jus actio-
ersonarum & rerum
graviter. errasse Tri-
e competente ex ve-
uerit: 5. Quomodo
nda sint, & ejus ori-
alsam esse distinctio-
ntem, etiam de jure
tem ipsi contractui &
transferri ex contra-
ceptionem doli mali
Differentiam actio-
are, imò probabiliter
onsequenter Titulum
st, in Germania nul-
llam an obligatio ipso
rimis cum valde con-
m vulgarium; Deni-
jus Romanum nimis
antiqua Ratione Sta-
am plebem & sub ju-
ctibus ut Magnificus
tres Universitatis no-
cellentissimi omnium
tic Proceres atque

formul. sublat. 2. Definitionem Tribonianeam actionis in Institutionibus juri veteri Romano non quadrare: 3. Jus actionum non esse diversum & separatum à jure personarum & rerum ex definitione ipsius Triboniani, 4. & inde graviter errasse Tribonianum, quod quaestiones illas de actione competente ex veteribus JCrts absque judicio Pandectis inseruerit: 5. Quomodo principia dicta ad actionem de dolo applicanda sint, & ejus origo ex jure veteri Romano deducenda: 6. Falsam esse distinctionem inter dolum causam dantem & incidentem, etiam de jure Romano; 7. item inter dolum causam dantem ipsi contractui & fidei habitae de pretio: 8. Dominium non transferri ex contractu, cui dolus alterius ansam dederit: 9. Exceptionem doli mali competere etiam contra cessionarium: 10. Differentiam actionum bonae fidei & stricti juris apud nos cessare, imò probabiliter jam tempore Justiniani cessasse, 11. & sic consequenter Titulum ff. de dolo malo, quatenus Juris Romani est, in Germania nullum habere possum, 12. ut & quaestionem illam an obligatio ipso jure extingvatur, an ope exceptionis? praeripimus cum vade contorta hac parte sit applicatio Pragmaticorum vulgarium: Denique 13. obiter quasi & occasione *l. ii. §. 1. b. r.* jus Romanum nimis favere personis in dignitate constitutis, ex antiqua Ratione Status Romani, artibus Patrum ad opprimendam plebem & sub jugum redigendam disposita &c. His vero actibus ut Magnus Academicus Pro-Rector, Illustrissimi & Illustres Universitatis nostrae, respectivè Mecœnates & Cives, Excellentissimi omnium Facultatum Professores, ceterique hujus urbis Proceres atque Collegii nostri Patroni & Fautores praesentia sua interesse, vel etiam, si libuerit, collatione amica atque honorifica vires Candidati Clarissimi tentare velint, decenter atque amanter rogo, praesentiam ultroneam Florentissimae Juventutis, pro eo, quo nos mutatio prosequimur amore, certo mihi pollicitus,

P. P. sub Sigillo Facultatis, d. 8. Septembr. 1695.

